

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
Bulev. Regina Maria Nr.
18. Tipografia „Aradul”

INSERȚII
se primesc după tarif la
Administrația ziarului
și la toate agențiile de
publicitate. 200

Abonamente:

Pe un an . 750 Lei
Pe 6 luni . 390 Lei
Pe 3 luni . 195 Lei

3 Lei ex.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

DIRECTOR: ION MONTANI.

3 Lei ex.

Legea cea mai așteptată

Arad, 7 Aprilie.

N-o cunoaștem încă, dar judecând după debaterile ce s-au desfășurat în senat, legea pensiilor este o operă bună, la înălțimea preceptelor morale valabile în societatea modernă. Pentru născăpita lume a pensionarilor, faptul că legea a fost în sfârșit în considerare în sedința de schimbare a senatului echivalează cu versarea unui har ceresc. De acum tot puține filiere de trecut și în alba de mărgelă a Constituției se agră un nou fir de pref.

Alcătuirea legii n'a fost ușoară. În cuvântarea de încheiere a discuțiilor generale, rostită de d. Vintilă Brătianu, autorul proiectului, ni s'a spus, că parlamentul se găsește în fața unei opere de patru ori revăzută și adăugată în cursul elaborării. Totuși reprezentantul guvernului n'are pretenția, că în situația grea de azi făcut o lege imuabilă. Problema nu se poate rezolva, față de ce este un progres, lucru, care spre bucuria opiniei publice, a fost recunoscut și de oratorii partidelor de opoziție.

Din debaterile urmate putem exprima o sumă de constatări ce indică bunele așteptări ale opiniei publice. Să reținem și noi câteva.

Proiectul de lege a rezistat la toate comparațiile și analogiile cu legiuirile similare din alte țări. Orazi ardeleni, pe cari cititorii, noștri nu putut să-l urmărească la buletinul parlamentar, precum și oratorii din celelalte părți ale țării, au făcut constatarea, bine contolată, că noua lege nu rămâne îndărătul legii de pensii creată de legislația țării în fosta Austrie. Intenționându-se pe principiul că pensia este un drept, nu al individului considerat solitar, ci al colectivității, legiuirea a urmărit idealul ca pensia să se continue a salariului. După concepția de drept pensia este asigurarea personalului de către stat prin plata lunară a unei prime necesare acoperirii trebuințelor vieții.

Cum România este o țară birocratică, grija statului pentru credincioșii săi slujitori a trebuit să fie înălțimea sacrificiilor lor. Inșiși reprezentanții minorităților s'au sâmbădarnic combatut proiectul.

D-nul V. Brătianu a putut să se adreseze către minorități cu conștiința împăcată, când le-a spus, că ele ajunge să înțeleagă, că suferințele de azi sunt ale tuturor și sânt deosebite. Legiuirile României nu sânt îndreptate împotriva nimănui, sânt pentru toți cetățenii deopotrivă ocrotitoare, fără să admită nedreptate privilegii medievale.

Statul a fost chiar foarte larg cu minoritarii, când negândim de pildă, că aici în Ardeal din zece mii pensionari abia patru mii sânt români. Cu drept cuvânt s'a spus, deci, că legea pensiilor este o operă de generozitate care cinstește pe un popor. Să se inspire din principii liberale și al dreptății și este în acord cu spiritul legiuirilor liberale din

stat. Față de trecut noua lege va reprezenta un mare progres. Cât de de departe vom fi de vremile, când pensia era considerată ca o milă acordată din dispoziția domnitorului sau un drept înscris în lege. Națiunea românească dă prin astfel de legiuiri

o nouă dovadă de acea fecundă și nesecată vitalitate morală, care a născut de la 1860 și până la 1918 o lume prin minunile de civilizație ce a făcut, într-o vreme când popoarele din vecinătatea ei continuau și mai continuă să poarte numai trena progresului universal.

Și până să fim în situația de a pune pe cetitorii noștri în cunoștință precisă asupra legii și a regulamentului ei de aplicare, avem mângâierea să prevedem pentru categoria cea mai însemnată a societății românești, pentru tagma funcționarească de toate domeniile vieții de stat, o scartă mai bună și o garanție serioasă pentru viitor. Vor dispărea din organismul statului fermentele de desăgare, căci știut este, că generatorul curentelor vremii este intelectualul.

Starea sănătății M. S. Regelui

Direcțunea Presei din Ministerul de Interne comunică următorul Buletin Medical de starea M. S. Regelui:

Starea M. S. Regelui continuă a fi bună.
5 Aprilie 1925.
Dr. Romalo, dr. Mamulea

In ultimile 2 zile starea sănătății. Saveranului s'a ameliorat imbușurător. Din această cauză nu s'a mai simțit nevoia ca vreun doctor să vegheze în cursul nopții la Pula.

Cehoslovacia va cere Austriei să nu se alipească la Germania

FRAGA 6. — Corespondenții din Praga al unui ziar vienez anunță că Beneș va merge în luna Maiu la Viena întovărit de mai mulți funcționari superiori din ministerul de externe. Misiunea lui Beneș ar fi să determine Austria să renunțe definitiv la ideea de anexare la Germania, păstrând mai departe independența.

În acest caz, Austria, va obține însemnate concesii economice din partea Cehoslovaciei, precum și facilitarea la Londra a condițiilor rechamate de aranjamentul asupra traficului de călători.

Catalogul presei din România

Primim „Catalogul ziarilor și revistelor din România”, editat de societatea anonimă de Publicitate „Rudolf Mosse” din București.

Într-un volum de 74 pagini, sunt strâse laolaltă toate datele ce ne pot interesa asupra presei românești. Progresul economic general al industriei și comerțului țării, era indicat să-i urmeze și auxiliarul imediat apropiat: Nevoia de reclamă. Pentru inserții în ziare, constituie o problemă destul de grea alegerea publicațiilor celor mai indicate. Lipsa unei călăuze sigure, care să îndrumeze comerțul și industria în alegerea publicațiilor celor mai potrivite este, pe deplin înlăturată prin apariția „Catalogului presei române” al societății „Rudolf Mosse”.

Se găsesc trecute în acest catalog, tarifele tuturor publicațiilor cu arătarea prețurilor pe creș, mm. sau linie, după măsurătorile intrinsecate de ziare; prețul de pagini și fracțiuni de pagini pentru reviste, etc. Prețurile sunt calculate după tarifele originale, acordându-se chesților toate rabaturile cunoscute la repetări de anunțuri. — Dacă se găsesc unele lipeniri în catalog, aceasta se datorează, pe cât știm, exclusiv publicațiilor cari nu și-au trimis datele necesare editurii Catalogului.

În vultarea ediției a catalogului facunele acestea vor fi înlăturate, toate publicațiile trimițându-le datele necesare pentru Catalog. În acest scop, editura Catalogului roagă toate publicațiile din țară, să-i trimează exemplare de probă și să-i comunice tarifele de publicitate, date absolut necesare și în interesul achiziționării de reclame.

Catalogul se distribuie gratuit.

NOTE

D-nul N. Iorga și Ardealul

Arad, 7 Aprilie

Di profesor N. Iorga, — pentru care Ardealul românesc a avut și are un adevărat cult, — într-o scrisoare recentă adresată directorului nostru, ne împușă că n'am fi dat destulă importanță, în coloanele noastre, activității D-Sale culturale.

Acuzația pe care ne-o aduce di N. Iorga e nedreaptă și poate fi explicată doar de faptul că activitatea multiplă a marelui nostru răscolitor de sulete, nu i-a dat răgazul să ne urmărească, fără întrerupere scrierile de ficare zi.

În chiar această coloană au apărut rânduri calde despre propagandă fără seamăn a d-lui Iorga în apas, și despre munca uriașă pe care D-Sa o desfășoară în interesul culturii românești.

Pentru noi, ardeleni, di N. Iorga nu este și nu poate fi numai cel al unui om de știință, ci cel al unui om de cultură, mai presus de toate, omul care a luptat mai mult decât oricare altul și decât noi toți izolați, la despterea, conștiinței noastre naționale și la desdobirea noastră.

Acest lucru nu-l vom putea uita niciodată. Activitatea pe care o desfășoară di N. Iorga pentru ridicarea prestigiului nostru în străinătate e fără precedent în istoria noastră. Niciodată suferința românească n'a avut un astfel de strălucit ambasador în țările străine.

Am putea noi să știm mulți în țara acestei vaste priveliști de muncă românească? Am putea să căștim împotriva acestui colos al neamului nostru?

O singură obiecție am putea, poate, avea: că România întregită nu-i da acestui supraom posibilitatea să treacă Oceanul pentru a duca acolo răspunsurile de oțel dăruite propagandei ce se face împotriva patriei noastre.

Înăbușe-poimane, ne vom gândi că s'ant cunoscut și că am trait într-un veci, și într-o țară cu ei!

Cu mla lui neîntreruptă și viețată lui curată e pilda cea mai măreață ce se poate recomanda generațiilor românești ce se ridică în România aceasta a tuturor Românilor pentru care N. Iorga a luptat cât un neam întreg.

Serioșarea d-lui N. Iorga ne-a coborât pe hărțile aceaste sărăcie rânduri umbre ale admirăției pe care o avem pentru activitatea sa neobosită, care ne va da încă dese prilejuri de scria în după amiezile noastre de muncă în această nouă redacție.

A. C.

Aprovizionarea orașelor de sărbători

Pentru asigurarea orașelor cu tot felul de alimente ca, pâni, taie, carniuri proaspete, oua, etc., pentru sărbători, direcțiunea generală a C. F. R. a luat o serie de măsuri prin reglemente din țară.

S'a ocupat ca în toate trenurile personale de pe întreaga rețea a C. F. R. să se atașeze suplimentar, în afara de obișnuitul vagon de bagaje al locomotivei, încă un vagon de bagaje de bagaje. Cu aceste vagoane se vor transporta produsele alimentare necesare orașelor — produse care se vor expedia drept colete.

D-nul N. Iorga ne înfruntă

Cu „Liga Culturală”?

Arad, 7 Aprilie

Am primit dela d-nul Nicolae Iorga următoarea scrisoare:*)

București, 29 Martie 1925

DOMNULE DIRECTOR,

Ziarul d-voastră a publicat un articol nedrept și adăns jignitor pentru societatea al cărei presedinte sânt de ani de zile și pentru a cărei activitate mă consider răspunzător.

Vă declarăți în stare de „absolută ignoranță” cu privire la realitatea actuală a „Ligei Culturale” și acusta se vede, dar veți admite că nu noi putem fi vinovați că un Român din ținuturile azi libere și de pe urma propagandei noastre în timpul când, ca și azi, conducem „Liga”, nu urmărește congresele și publicațiile ei.

Ni atribuiți rolul de susținători bănești al instituțiilor culturale din România încă neliberă: v'ați întrebat însă vreodată dacă publicul ne susține prin contribuțiile sale și dacă presa a făcut ceva pentru a-l îndrepta în această direcție? Și v'ați pus chestiunea, totuși importantă, ce se poate susține cu un buget care nu se ridică la 100.000 (o sută de mii) de lei?

Noi facem ce putem într-o lume în care oricine alege numai după câștigul său, adesea imoral. O facem ca societate, care nu înțelege a se aservi, cerșind subsidii de Stat și care deci e adaptată, la București, gratis în casa străină, o facem și personal. Poate că nu „ignorăm” cele câteva rezultate pe care le-a dobândit călătoria în Apas din care mă întorc pentru a fi salutat de foaia d-voastră prin articolul-prim dela 25 Martie. Nu doresc decât să se afle cineva mai bun pentru a face mai mult.

Rugându-vă a supări, cum avem dreptul a cere, integral aceste rânduri, vă asigur de considerația mea.

N. IORGA

președintele Ligei Culturale.

Compănuind cu deplină bunăcredință articolul nostru imprincipiat, credem necesar să reproducem din el următoarele părți esențiale, spre orientarea cititorilor:

„Cetia — scriam noi — destăinările făcute asupra bugetului Ungariei, care repartizează, la diferite departamente, sume enorme camufiate spre a fi întrebuințate în scop de propagandă, sau poate chiar, — fiindcă

*) Scrisoarea a fost publicată și în „Neamul Românesc”.

FOILETON

Zori și amurguri neobicinuite

Din cele mai vechi timpuri s'au văzut răsărituri și apăsuri de soare însoțite însoțite de lumini neobicinuite.

Prof. Kiesling arată că în anul 1117, la 4 Ianuarie, în Italia de Nord a fost cutremur. Este de crezut că a fost însoțit și de erupții vulcanice, iar curând după aceea cerul era roșu ca focul după apusul soarelui.

Cronica Magdeburgului, din același an, spune deasemenea că se vedea seara și dimineața nori de foc.

În 1554 se observară deasemenea în vremea primăverii, amurguri și zori colorate.

Fingel vorbește de ele astfel: „În 1554, la 26 Martie, a apăs soarele însoțit de o roșeață spălmântătoare; în ziua următoare a răsărit și mai frăpimântător: întâi verde, apoi negru și în urmă roșu”.

La 13 Decembrie 1560 a fost un cutremur la Viena, urmat de roșeața cerului, care la 28 Decembrie s'a văzut în Holstein.

Spengenberg zice: „La 27 Octombrie

1569, luna s'a arătat verde pe la cinci seara.”

La 4 Ianuarie 1661 a pusit furtuna și valurile mării înșulele daneze. Episcopul Biskeroed scrie: „Ce areșt prilej bolta cerului era roșie ca o mare de foc, iar norodul credea neîntreținut că a răsărit peșea lumii. Era groaznic de privit cerul, care părea că arde. Nimeni din casă n'a cuterat în seara aceasta să se culce; toți am stat treji, de frică să nu se năruie casa peste noi. Tată meu imi zicea că i se pare că în insula Fohnen a fost cutremur de pământ”.

Cutremurul dela 27 Februarie 1703 în Italia a fost însoțit de culoarea roșie a norilor și a lunii. După cutremurul grozav dela 26 Aprilie 1721, când s'a năruit orașul Tacbris în Persia, omorând 8.000 de oameni, s'a arătat soarele roșu într-o atmosferă aburoasă, iar la 1 Iunie în același an s'a văzut soarele la Uim așa de întunecat, că părea un taler roșu de aramă.

Dela Noemvrie 1723—Maiu 1724 a erupt Etna, iar în Ianuarie 1724 în Silesia în Bavaria se vedea zori și amurguri colorate,

seamă de fereala celor dela Pesta — de înțepinare a unei irredente pe teritoriile Statelor succesoare, ecoal unui nume născut a prins a se înfiripa în gândul nostru: Liga Culturală! Această ligă, la numele creia au tremurat de emoție și de entuziasm, timp de decenii, generații întregi de tineret crescut la școala idealului național, și a cărei amintire trecește și azi scânteia dusei timereți fericite în sufețele noastre, ale celor maturi — unde să fie oare? Să fi murit chiar deabinele glorioasă emblemă care a sculat în picioare, trei zile și trei nopți deardând, vechiul București în timpul procesului Memorandului? Prematură și neprăvăitoare moarte... Să fi „fuzionat” cu vre-o altă asociație similară? Mărturisim cu rușine absolută noastră ignoranță...

„Ceeace e cert, e că nu se mai poate atinge despre „Liga Culturală”.

„Liga Culturală nu trebuia; nu-i era permis să moară înainte de a se vedea înlocuită cu o altă organizație similară, înzestrată cu toate mijloacele cerințelor actuale. În afara de propagandă în țările apasene, rolul Ligei era azi de a ajuta populația românească de sub stăpânire străină”.

„Era rolul unei asociații ca Liga Culturală, ca să servească drept intermediar, precept și bine informat, ajutarea necesare școalelor și bibliotecilor românești de peste hotare”.

„Să nu uităm că Liga Culturală și-a avut și ea o parte din meritul înfrângerii focului sacru românesc aci în Ardealul oțelit totuși și suferitește și economicește ca să ducă lupta”.

Cititorii să rețină bine sensul acestor rânduri reproducute.

Dacă d. N. Iorga, în culmea titanicele dsale activități culturale, a putut să absovească o clipă asupra scrisului nostru și să-i găsească spini, de vină e numai zelul nostru prea mare pentru interesele naționale. Autorul articolului încreșinat este, însă, nu „un român din ținuturile azi libere și de pe urma propagandei” d-lui N. Iorga, ci chiar unul din vechiul regat, eminent ziarist, care a redactat acolo ziare pur românești, având însuș la un moment dat proprietatea și directoratul cotidianelor „La Victoire” și „Renașterea Română”.

luna se vedea verde, etc. În 1766 când cu erupția Etna și Heclii, s'a văzut soarele roșu ca sângele dela 18—24 Iulie.

În 1783 în urma cutremurului de pământ din Calabria și a erupției lui Skaptarjokul în Islanda, s'au văzut turburări de atmosferă în toată Europa, crepuscul colorate și colorări de soare și lună.

La 13 August 1822 a fost cutremurul dela Alep, iar cerul s'a arătat înflăcărat. Tot așa a fost în timpul cutremurelor din Rind de jos (3 Decembrie 1828) și dela Debreșin (1 Iulie 1829).

În 1831, după mai multe zguduiri, începule la 28 Iunie, s'a întâmplat la 2 Iulie 1831, la Sud de Sicilia, la Pantelaria, o erupție vulcanică submarină foarte puternică, care a făcut insula Ferdinandu, mai apoi dispărută.

Dela Iulie până în Septemvrie, în toată Europa în Rusia, Siberia și America, s'au văzut colorații felurite ale soarelui și lunii și alte turburări numeroase ale atmosferei. După cutremurul din Laeasin în Taemania (21 Septemvrie 1832), au urmat amurguri roșii; după cutremurul dela Tagisk și Ural (1 Septemvrie 1841) au urmat zori și asfințituri roșii și portocalii.

Negreșit din cauza pulberii aruncate de vulcan au fost și fenomenele minunate, de-

În calitate de subsemnatul reprezintă la acest ziar, care duce înainte o mare tradiție, a-m lipsit de a datoria de a preveni unei exagerații, înscrisă de altfel în tradiția profesională. Articolul nostru a fost, însă, inspirat de o vie dragoste de neam și în numele acesteia stăm cu fruntea ridicată în fața dlui N. Iorga. Odiioară, când "Neamul Românesc" cel vechi era așteptat aici ca pâinea cea caldă, d. N. Iorga găsea alte aprecieri pentru munca anonimului dela "Tribuna" și "Românul", învrednicindu-l cu mențiuni măgulitoare, ce lui erau scumpe pentru că erau de o imparțialitate absolută.

Dacă, fie și cu prețului înfruntării, am izbucnit acum să înviorăm grija dlui N. Iorga, în valul coștelor al stător munci pe care le dovedește, ne felițăm de un mare succes spre binele "Ligii Culturale".

Cu altă ocazie vom discuta și noi roștii de azi al Ligei, iar până atunci rugăm pe dlul Iorga să petreacă cu atenție din când în când abuciumul acestor coloane, în tot mai stăruiește ultimii spartaceni ai scriitorilor naționali.

Și de-ar ști bunul N. Iorga căși sântem și în ce împrejurări!

Ion Montani.

Politica de provocațiune

Oficiul guvernului, ziarul "Viitorul" face următoarele constatări, pe cari noi le-am făcut mereu:

Ardealul este împănă de foi maghiare de provocațiune.

Nimeni nu cunoaște proveniența fondurilor din cari se tipăresc aceste ziare. În schimb acei cari le scriu sunt cunoscuți: ei aparțin în majoritate grupurilor politice sovietice și irendentiste, iar parte din ei sunt cunoscuți ca foști agenți ai spionajului maghiar. Decele călătorii ce le fac la Budapesta, serviciul de informațiuni ce-l întretin în acest oraș și materialele variate ce le aduc din Ungaria ne dovedesc cine sunt adevărații stăpâni ai acestei prese.

Dela sine se înțelege că organe de provocațiune ca "Brassó Lapok", unde sunt redactori foști și poate actuali conducători ai spionajului ungarec, — nu pot reprezenta minoritățile etnice ci numai interesele guvernelor străine ce le întretin. Mai este însă o chestiune: până la ce punct se poate tolera îndrăzneala acestor organe. Zilele acestea am semnalat o serie de colomii grosolane și de agitații criminale ale ziarului "Katolikus Elet" din Sătmăre. Autoritățile din acest oraș, lovite probabil și ele de îndrăzneala agenților horticști, au confiat un număr al citatului ziar. În alte orașe a trebuit să se recurgă deosebi în acest fel de măsură. Dar ele au defecut de a fi izolate, de a nu urmări și cu zi otrava ce se strecoară prin aceste organe de presă în sufletul minorităților etnice. Cu confiscarea unui număr de ziar, nu pot fi împiedicați din activitatea lor nefastă agenții Budapestei. Se cer deci măsuri conștiente și coordonate contra autorilor prozel de provocațiune, contra celor cari pompează fonduri dela Budapesta pentru otrăvirea Ardealului și răspândirea anarhiei. Aceștia sunt în majoritate streli și sub gazetărie ascund meseri pufin avuabile.

Presă minoritară din Ardeal trebuie curățită de gunoii ce amenință a o înabuze.

Plecarea dlui general adj. Gh. Manu

Arad, 7 Aprilie.

Cine n'a cunoscut în orașul nostru pe generalul care pleacă? Cine ar putea arunca, cea mai mică răutate, la adresa omului care purtând uniforma otășăscă nu a făcut decât cluje armatei!

General adj. Gh. Manu lasă în orașul Arad regrete unanime și pleacă dela noi ducând cu d-asa toată simpatia noastră. Sărbătorirea din seara zilei de 6 Aprilie are o dublă semnificație: respectul și dragostea camarazilor pe de-o parte și același simțământ ale populației civile pe de altă parte. Că cei din urmă n'au fost părtași la banchet, aceasta nu înseamnă că ei nu s'au gândit, poate, tot timpul la cel sărbătorit.

Înșiși proporția banchetului și numărul neobișnuit de mare al celor veniți dovedește de câtă simpatie se bucură acest ofițer în rândurile armatei. Impozanta sală festivă a reg. 93 infanterie devenise neîncăpătoare: marea aflișă de ofițeri din garnizoan-le lăvecinat Aradului. Erau printre cei mulți dl general Prodan comand. brig. II cavalerie din Timișoara, colonel Denghel comand. reg. 5 roșiori din Oradea Mare, colonel Rădulescu comand. brig. II grăniceri și colonel Bolintineanu comand. reg. 12 roșiori.

Răspunsul dlui general adj. Gh. Manu a fost emoționant și cu drept cuvânt avea de ce. Datoria îl desparte de dragostea atitor camarazi. D-asa a avut, în acest răspuns, un pasaj din cele mai frumoase: cuvintele de mulțumire la adresa dlui general Scărișoarea, căruia i-a scos în relief minunatele calități imperioase, despre care a declarat că le va lua drept pildă în cariera d-sale viitoare.

Cuvântarea dlui general adj. Manu a fost acoperită cu furtună de aplauze. Banchetul a luat sfârșit la orele 11 și jum. noaptea, în tot timpul muzica reg. 93 infanterie de sub comanda dlui loc. Măzilu, întinând diferite arii. Atmosfera de evelărată camaraderie, care a domnit în rândurile celor de față ne-a lăsat convingerea încă odată, că numai în rândurile armatei a mai rămas acel ceva sănătos, ceea bună înțelegere, pe care o întrezim cu greu în restul straturilor de societate.

general Scărișoarea a fost salutată cu entuziasme aplauze și urle la adresa sârbătoritului.

A vorbit apoi dl I. C. Georgescu, prefectul județului, spunând că atenția dată armatei este un act național și declară că se simte mândru oricând ori se găsește în rândul elementelor otășcești. Spune apoi că la sărbătorirea colegială a dlui general adj. Manu i-a parte — prin d-asa — întregă populația civilă a orașului și județului Arad, la rândurile căreia este stimat și considerat. D-asa își inchide cuvântarea, urând celui care pleacă să fie înconjurat și la noul post de aceeași dragoste, de care s'a bucurat în rândurile celor care l-au cunoscut pe meșteugurile noastre.

Acelși cuvinte frumoase rostesc la adresa dlui general adj. Gh. Manu dlui general Prodan comand. brig. II cavalerie Timișoara, colonel Denghel comand. reg. 5 roșiori Oradea Mare, colonel Rădulescu comand. brig. II grăniceri și colonel Bolintineanu comand. reg. 12 roșiori.

Răspunsul dlui general adj. Gh. Manu a fost emoționant și cu drept cuvânt avea de ce. Datoria îl desparte de dragostea atitor camarazi. D-asa a avut, în acest răspuns, un pasaj din cele mai frumoase: cuvintele de mulțumire la adresa dlui general Scărișoarea, căruia i-a scos în relief minunatele calități imperioase, despre care a declarat că le va lua drept pildă în cariera d-sale viitoare.

Cuvântarea dlui general adj. Manu a fost acoperită cu furtună de aplauze. Banchetul a luat sfârșit la orele 11 și jum. noaptea, în tot timpul muzica reg. 93 infanterie de sub comanda dlui loc. Măzilu, întinând diferite arii. Atmosfera de evelărată camaraderie, care a domnit în rândurile celor de față ne-a lăsat convingerea încă odată, că numai în rândurile armatei a mai rămas acel ceva sănătos, ceea bună înțelegere, pe care o întrezim cu greu în restul straturilor de societate.

Indrăzneala încercare de evadare a unui terorist

Chișinău, 5 Aprilie.

În timpul când dela Consiliul de război al corpului III armată se escorta spre închisoarea centrală un grup de 11 teroristi, acuzați în marele proces de spionaj al inginerului dr. A. Gurov, dr. Ivan Galujinski, unul dintre cei mai principali acuzați și cunoscut terorist, a încercat să evadaze de sub escortă în următoarele împrejurări.

Când convoiul format din 11 arestați, 2 sentinele, un plutonier și un sublocotenent din regimentul I Vânători ajuns în dreptul casei cu No. 56 din Str. Reilor, un loc foarte întunecos, numitul Ivan Galujinski rușind lanțul dela mână, a aplicat o puternică lovitură uneia dintre sentinele de care era escortat și a luat o la fugă. Imediat toți ceilalți arestați au fost culcați la pământ, iar sentinelele au început să tragă în urma fugarului.

De îndată s'au anunțat toate autoritățile și s'au ordonat detașamente de jandarmi și agenți polițienști cari au pornit într-o urmărirea lui.

De abia noaptea târziu comisarul circumscripției a cincea a fost avisat de către un sergent de oraș că pe drumul Bociollor în marginea orașului se găsește un individ rănit în stare gravă, a declarat că se numește Ivan Galujinski și că evadase mai

înainte de sub escortă. Comisarul de serviciu, transportându-se la fața locului împreună cu directorul închisorii centrale dl Coroșu, au recunoscut imediat pe fugar care de abia mai jăgăna datorită sfogului pierdut. Fiind întrebă a povestit cum a umblat pribeag prin tot orașul, a reușit să ajungă până în marginea orașului, unde durerile îl copleșiseră iar forțele îl lăsară, încât el fu nevoit să se adreseze unei femei lângă a cărei casă căzuse, să anunte poliția.

Cu o înșură fugă a fost dus la închisoria la hisoare centrale unde se află sub o puternică pază.

Din Cetatea Albă vin știri că în mai multe puncte din acel județ și-au făcut apariția numeroase hite de lupi înfometați care se dedau la dese atacuri. În acum vre-o două zile în apropierea comunei Tarutino o copilă de 10 ani a fost găsită sfâșiată de lup. Fiarele sunt atât de îndrăznețe încât intră până în mijlocul satelor. Dăunăzi un lup sfâșie un copil chiar într-o prăvălie din satul Maio Iaroslaveț unde a fost ucis de locuitori, iar capul lui spânzurat la fața primăriei ca o troife de război. Autoritățile au organizat câteva potere de vânători pentru atârpierea hoțelor.

Folietonul începătorilor.

Invins...

Când plouă'n gearm, eu dus pe gânduri
Mă gând la vremea în susplin...
Când din vâzduh cad picuri grele
Ș'n lacrimi mă răpune-un chin,
Văd visările mele...

Sub geana încreștată a zării
Înșește focal tot mai mult,
Pe ziduri se preling șiroaie
Ș'n soapă'tă vieții basm l-ascult
Din picuri de ploaie...

În suflet nori și grea furtună
Al durerii vânt a strâns
Desnădejdea mă sugrumă
Simt că sunt o recă humă
Și nu știu de ce am plâns.

1924.

L. LOSNICEANU

Invățătorul și salariul

S'a strigat de atâtea ori, pentru salariul mic al învățătorului și s'a făcut ce s'a putut, mărind-l proporțional cu timpurile și strigătu de alarmă, încetul cu încetul, salariul său fu ridicat, până când atârzi micuțul începător are 1700 lei lunar. Și acum, fără a ține seamă de salariul său, să ne apropiem mai mult, de acest om al copiilor și căruia îi este încredințată generația de mâine. S'a ridicat el deasupra preocupărilor materiale, având numai pe acele ce se cuprind, în sfera meseriei sale de învățător. Nu, și dacă ar vrea, n'ar putea s'o facă, prin salariul său.

El trebuie să fie figura blândă a mântuitorului, fără nici o cută de durere pe față, cu fruntea veșnică sus și zâmbetul biruinței pe buze.

Cu sufletul ușurat de orice griji și nevoi și curat ca lumina zilei.

El să fie facia binelui, frumuseții și adevărului, dela care să aprindă toți acei ce-l înconjoară. În satul în care își desfășoară activitatea să fie exemplu cel mai desăvârșit, în fața satezilor, trebuie să se ridice deasupra tuturor preocupărilor materiale, aducătoare de toate relele și toate legăturile lui cu satenii, să nu fie decât pur morale.

Se ivesc multe ocazii în sat, în care învățătorul prin felul lui ejurărilor, trebuie să fie întotdeauna în frunte. Și numai o situație bună materială, poate să-l ajute, căci alimătreala este luat înainte, de cel mai din urmă om din sat, în traul său zilnic, să nu aibă nicio dată legături materiale cu satenii, din cauza cărora să aibă piedeci în activitatea sa, de adevărat învățător.

Într-un mijlocul copiilor din clasă, el trebuie să fie curat cu gândul și neîmbrătat de grija existenței sale. Aici unde, trebuie să devină el copil, pentru copii și să fie un artist, trebuie să înlăture orice griji materiale. Aici unde, trebuie să personifice prin persoana sa: mila, iubirea, jalea, durerea, veselia, patriotismul și toate virtuțile și calitățile, ce trebuie să le aibă un om, nu trebuie frământat de gândul pînăii. Aici, unde trebuie să bîcuiască toate năvurile rele: fumatul, alcoolismul etc.; unde trebuie, să combată ura, pîna, clevetirea, minciuna, cearta, dușmănia etc., nu trebuie să fie victima, nici unui vecin sau sentiment de acesta. Aici, unde trebuie să combată, în direcția de avere și de ban, nu trebuie să-l aibă nicio dată în gând.

Nu mai atunci când, el nu va fi preocupat de existența sa și când sufletul său va fi liniștit și curat ca al copiilor, numai atunci înadesevăr își va face adevăratul apostolat. E o mare greșală, când se zice că lipsă de conștiință, nu numai la învățător dar la întregul corp de funcționari. Conștiința datoriei, vise din idealismul cel poșetă fiecare și este exclusiv neexistența lui, la individ. Căuza e timpul de astăzi, care nu permite atâtea idealism și mai ales pentru omul slab, cel sortit întotdeauna, să cadă cu sufletul cu tot, în lupta pentru ban.

Cerc cultural în Covăsint

Siria, 6 Aprilie 1925

Învățătorii din Siria, Covăsint și Cuvio, au înțut o sedință a cercului lor cultural în Covăsint, d-minec 5 Aprilie.

La conferința intimă am ascultat prelegerea practică din limba română, predată de dl învățător-director Gh. Popa. D-asa s'a striduit și i-a succed să ne arate intrinsecă principiile școlii active.

Tot în cadrul acestei sedințe, am ascultat frumoasa disertație a dlui Pavel Dăriea, asupra temei: "Școala primară română în fața actualilor probleme naționale și culturale ale poporului".

Conferențiarul face o comparație între școala tip din vechiul regat și școala tip din Transilvania, constatând, că școala de dincoace a corespuns mai bine scopului și a premers celui din Principate, dovadă preparamia din Arad. Școala din Transilvania, zice conferențiarul, a fost școala poporului, pe când cea de dincoace a avut în vedere numai pregătirea viitorilor funcționari. Acolo se avea în vedere scopul material, aici se pune tot mai mare pond pe scopul formal.

Nu află norocoasă nici noua reformă școlară, fiindcă se cere, ca în cel 4 ani să se predea un material ce mai înainte se propunea în 6 ani de școală.

E de părerea cu materia de învățământ, să se împartă în mod potrivit pe toți cei 7 ani de școală, urmând ca celor trei clase complicate (V, VI și VII) să cerceteze școala tot anul și nu 5 luni, dupăcum prevedea legea.

Că școala nu poate corespunde rolului său, mi contribuie și starea materială mizeră a dascălului, zice conferențiarul.

Dupăce, la acest subiect în cuvântul dl ambrevisor Olariu și dl I. Mădin, sedința intimă se încheie.

După masă, la ora 3, am asistat la sedința publică. Aici, în cadrul unui frumos festival școlar, aranjat de dl Dăriea, am asistat conferința dlui I. Tocană despre: "Influența cântului asupra sufletului omeneșc".

Mai vorbește apoi dl revizor Olariu. Foarte emoționat aduce la cunoștința covăsintenilor, că de 6 ani, de când a eșit

Conștiința datoriei există în toate pînile sociale și funcționării și mai mult la învățători, care au dovedit întotdeauna, că au înțeles importanța lor, în binele poporului și a țării.

Ori câtă voință și-ar impune învățătorii să fie la înălțimea chemării sale, e împiedicat de omile ori de această grijă a existenței.

Cine dă noi, învățătorii, nu cunoaște ce conștiință și cu controlul nostru direct, ne fie tocmai dănaș, dar de câte ori nu am am multumim numai cu câteva cuvinte, la predarea unei lecții, pentru a avea timp și de alte lucruri în afara de școală, a ne ocupa, pentru banul zilei.

Un tânăr învățător intrat într-un sat satențiu, ce poate face el cu salariul său, care toți îl stidează știind că nu poate da, nici cât cer timpurile. Numai țărnia sa sufletească, poate birui și birnește, dar câtă durere ascunde, în sufletul acel asemănător, cu Măntuitorului. Și ca să vedem țărnia ideală lui care îl menține deasupra nevoilor, o mică socoteală ne va lămuri. Camera trebuie să plătească iarna 200 lei, iar în timp de vară 100 lei lunar și asta pusă așa pe apriori, căci se găsesc mulți care și-ar cere și 50 lei lunar. Măncarea mai mult sau mai puțin, nici nu-i ajunge 1200 lei lunar și acum, dacă scădem din salariul total, mai rămân 300 lei. Acuma trebuie să așteptăm zece luni să fac un rând de haine și asta cu riscul, de a te opri dela orice plăcere sufletească, și procura vre-o carte, sau să te duci la vreo manifestare culturală, pentru cultura proprie. Dacă fac această socoteală, nu trebuie să ne privim prin mila Dvoastră, ci ridicându-ne cu gândul mai presus de toate acestea la mesii, să admirăm idealul nostru, care ne-a fost și ne este, arma de luptă. Cuvintele, învățător și salar, au fost și sunt două nețuți contradictorii, care nu s'au împănat nicio dată. Salariul n'a fost decât un mijloc al existenței și prin care s'a ridicat, acolo unde a voit. De multe ori banul, a trebuit să-l urască, a trebuit să se uite la dâncu cu scârba, căci l-a împiedecat munca cinstită. Astăzi, când timpurile au luat o nouă formă, banul și lupta pentru el, este mai înverșunată ca ori când, munca idealistă a acelor lipsiți de dâncu, e împiedecată de multele. Nu l dorim și nu ni-e scopul suprem, dar trebuie să-l avem, ca să putem ajunge, cel puțin, la urâm, dar trebuie să-l simțim în buzunarul nostru, pentru a ne putea asigura existența. Și pomenim de dâncu, nu ca să cercșim ci ca să ni-l dea ca mijloc de luptă. Acelora, cari ne înconjoară și ne sfidă, pufin la pasă de cuvintele noastre. Dar să avem punga noastră, aruncându-o în lăptășidându-i nu pe dâncu, ci banul pe care nu-l prețuim, atunci ne vor asculta mai mult și ne vor erede mai mult, cuvintele.

Ori cu el, ori fără el, noi vom munci tot așa, cum am muncit până acuma, dar dă-ne-ar de atât cât ne trebuie, am căpăta mai cea mai puternică a timpului, banul și la primul moment se va vedea biruința muncii noastre.

Gh. Atanasiu, inv.

crise d- George Iones în 1856 din Quito (13 Dec.).

"Mă află acum sci ca într-o furtună de zăpadă de pe la noi, cu deosebire că din cer cade ceașă în loc de zăpadă. Ieri dimineață am luat aminte că partea de miază zi a cerului are o înfășurare neobișnuită, căci pe o întindere de 90 gr. de lungul orizontului și pe o înălțime de 45 gr. era o lumină purpurie, pătată cu ab".

Ploaia de cenușă venea dela vulcanul vechin Cotopax, care tocmai erupta. Tot așa a fost după erupția lui Cotopaxi din 3 Iulie 1880. Vulcanul a aruncat un stălp de fum până la înălțimea de 40 000 de picioare (13 mi 333 m.), care se lăși în sus ca o umbrelă, acoperind cerul cu lăteală.

"Vedeam, zice Whymper către Lockyer, un soare verde, d-ur de verde așa de neobișnuit, încât n'oi înșine de aceea, nici după aceea n'am mai văzut pe cer Vedeam părți verzi ca de coacălă, cari se prăfărau repede în roșu ca sângele, ori roșu-chrămăz, apoi se făceau de culoarea așamei murdare s'au de alama. Dacă n'ay fi știut că fenomenul e produs de ceașă vulcanică, m fi privit cu groază în loc de omirare. Vorbele sunt abia în stare de a idee slabă de fenomenul extraordinar al unor colorări atât de ciudate ale cerului, cari se schimbau repede din minut în minut; nu e nimic care să se poată asemăna cu acest fenomen", care întrece cele mai extraordinare efecte ale amurgurilor celor mai mărețe!"

După cele zise, nu mai începe indoială că erupțiile vulcanice pricinuesc stări atmosferice nenormale, îndeosebi colorări vii ale corpurilor cerești și ale vâzduhului și dacă în veacurile trecute se dau de obiecta cu tremur de pământ drept pricină, nu trebuie să ne mirăm, având în vedere că pe atunci legăturile de comunicație între felurile țării de pământ erau foarte slabe — că e cu neputință ca tocmai cutremurele acestea să fi fost însoțite și de erupții vulcanice.

La 20 Maiu 1883, au erupt gazele foarte apăsate în adâncul pământului, în arhipelagul Sunda, prin craterul lui Perbuwatar, au ajuns la înălțime de 10400 m. și curând au acoperit toată bolta cerului.

A căzut ploaie de cenușă la mare depărtare iar soarele se vedea albastru-azuriu prin prăbure. La 27 August 1883 erupțiunile în strămoșarea Sundei, și îndeosebi ale lui Pik Rikata (Kr katau), ale lui Perbuwatar și Daran ajunseră la culme și atunci s'au observat la mari depărtări cele mai extraordinare colorări pe cer: albastru închis, trandafiriu, galben, verde, purpuru, etc., precum și colorări minunate ale soarelui și ale lunii. S'a văzut adesea și un mel roșu cafeniu în jurul soarelui, numit după descoperitorul lui "Inelul lui Bishop". În sfârșit, s'au observat adesea crepuscule roșii, apoi nori albi strălucitori noaptea, la înălțime de 85 de kilometri (după măsurătorile făcute de astronomul Jesso). Fenomenele s'au văzut peste tot pământul, iar profesorul Kieseling a notat până la Oc-

tomvie 1886, 1889 observații făcute, în condiție vascor plutonare.

În pînă crepusculilor observate în 1883 în Germania și alurea, profesorul von Bezold e de părere că nu s'a dovedit încă originea lor din ceașă aruncată din Antilele mici. Și totuși dela 1885 nu s'au mai văzut asemenea colorări și nici până la erupția din Martinica.

Folietonul începătorilor.

Invins...

Când plouă'n gearm, eu dus pe gânduri
Mă gând la vremea în susplin...
Când din vâzduh cad picuri grele
Ș'n lacrimi mă răpune-un chin,
Văd visările mele...

Sub geana încreștată a zării
Înșește focal tot mai mult,
Pe ziduri se preling șiroaie
Ș'n soapă'tă vieții basm l-ascult
Din picuri de ploaie...

În suflet nori și grea furtună
Al durerii vânt a strâns
Desnădejdea mă sugrumă
Simt că sunt o recă humă
Și nu știu de ce am plâns.

1924.

L. LOSNICEANU

O nouă catastrofă

minieră în Germania

BERLIN, 4. — O grozavă catastrofă minieră s'a petrecut ieri în miza de cărbuni Mathias Stinnes dela Essen. Răpându-se din ascensorului cu care se scoteau minierii din mină, în momentul când era transportat la suprafață 75 de persoane, ascensorul s'a prăbușit în fundul minei.

Patruzeci și patru de înși au fost răniți, 3 au rămas morți pe loc iar 8 s'au fost găsiți încă. Despre aceștia se crede asemenea că au fost omorâți.

El urmărește să dea o dezvoltare importantă industrializării fructelor mai ales opriind pușcarea în consumație a băuturilor prea tari și mai cu deosebire a basanacului fabricat din spirit de buctare.

Un nou regim al sărei

La ministerul finanțelor s'a întrunit azi dimineață comitetul de direcție al regiei monopolurilor statului sub președinția dui ministrului Vintilă Brăbanțu.

Conferința a fost convocată de d. ministrul al finanțelor pentru a se discuta chestiunea dacă actualul regim de exploatare al sărei (monopolul de stat) este îndecărnac de util și rentabil, sau dacă nu este bine cu exploatarea sărei să fie supusă în viitor regimului de comercializare ca și celelalte bunuri ale statului.

Discuțiunile din sedința de azi s'au mărginit numai la un schimb de păreri, din partea membrilor comitetului de direcție al acestei instituții, rămânând ca Direcțiunea generală a R. M. S. să adune materialul informativ referitor la cheltuielile de producție, rentabilitatea actuală, tarifele de transport, etc.

În sedințele viitoare cari vor avea loc în curând se va lua în dezbateri materialul cules, în baza cărui comitetul va decide dacă este sau nu oportuna, ca sarea să fie scoasă de sub regimul monopolului.

Devizole și valute.

Rador, 7 Aprilie,

BURSA:		
Zărilor:	Deschidera:	Închidera:
Berlin	123.65	123.65
Amsterdam	206.85	206.85
New-York	518.	518.
Londra	2479.	2479.
Paris	2600.	2600.
Milano	2120	2120.

Praga	1536 25	1535.
Budapesta	72.	72.
Belgrad	835.	840.
București	245.	245
Varșovia	100.	100.
Viena	7285	7285.

Cursul devizelor București

pe ziua de 7 Aprilie 1925.

	Cerată	Oferită
Paris	11.10	—
Berlin	—	—
Londra	1074.	—
New-York	215.	—
Italia	892.	—
Elveția	41.70	—
Viena	30 25	—
Praga	6.40	—
Budapesta	—	—

	Cerată	Oferită
Napoleon	800.	—
Mărci	50.	—
Leva	147.	—
Lire otomane	110.	—
Sterline	1015.	—
Francuși	11.30	—
Elvețieni	40.	—
Italiani	8.60	—
Drachme	340.	—
Dinari	348.	—
Dolari	213.50	—
Marca poloneză	40.	—
Coroana austriacă	30.50	—
"maghiară	29.50	—
"cehoslovacă	0.30	—

SPORT

Tennis

România în cupa Davis

Arad, 7 Aprilie.

După informațiile primite din cea mai indicată sursă, este sigur că și România va lua parte la concursul acesta, având ca adversar Danemarca învingătoare Ungariei din anul trecut.

Suntem reprezentanți prin dd. Mișu și dr. Lappu compatriotul nostru, iar ca loc de desfășurare s'a ales Parisul. Acest concurs va avea loc în luna Maiu c.

Se dă ca sigură știrea aranjării unui concurs internațional la București între Austria, Cehoslovacia, Polonia și România în luna Iunie c.

Din „Societatea de patină” din localitate în urma diferendului iscat între comitet și un grup de tennismeni, s'a provocat retragerea celor din urmă, în număr de 30 membri, printre cari se află cei mai buni jucători ai rachetei.

Fără comentari!

Football

Echipa timișoreană G. A. T. a debutat la București cu succes bătând în prima zi pe „Macabi” cu 6:1 iar cu „Inventas” a făcut match remi de 1:1.

„Sportul Studentesc” din București a jucat Duminecă în Timișoara cu „Politehnica”. Rezultatul a fost de 4:1 în favoarea timișorenilor.

Situația echipelor pe regiuni după ultima etapă.

Regionala Arad

	jucată	câștigă	remi	puncte
1. Ucașp	8	7	0	14
2. Muncitorii	11	6	1	13
3. C. A. Jiul	8	4	3	11
4. Gloria	10	4	2	10
5. C. A. A.	9	4	1	9
6. Olimpia	9	3	1	7
7. S. G. A.	10	2	2	6
8. Smerla	9	2	0	4

Regionala Cluj

1. Victoria	13	9	2	20
2. Universitatea	12	8	4	20
3. C. F. R.	13	6	3	15
4. C. Comerțanilor	13	5	4	14
5. Haggibor	13	4	3	11
6. C. A. C.	13	3	3	9
7. Muncitorii	13	2	3	7
8. Academia Com.	12	3	0	6

Regionala Timișoara

1. Chinezul	11	10	1	21
2. C. A. T.	11	8	2	18
3. Politehnica	11	6	2	14
4. Muncitorii	11	4	3	11
5. Sparta	12	4	2	10
6. Jumboles	12	2	4	8
7. R. pld	12	3	1	7
8. Kadima	12	0	3	3

Ungaria

F. T. C. — Vasas
2:0

Poșta Redacției

V. L. în curând veți avea răspunsul nostru.

Cetiți și răspândiți

Tribuna Nouă

Primăria Șimandului de sus.

No. 326—1925.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștința amatorilor, că în ziua de 1 Mai 1925 la ora 10 a. m. în sala de sedință a primăriei Șimandului de sus (jud. Arad), se va da în întreprindere — cu licitație publică — renovarea și acoperirea locuinței notariale.

Suma preluată în deviz este de 120.000 Lei.

Vadiul în suma de 10.000 Lei se va depune în casa comunei deodată cu oferta, în numerar, sau hârtii de valoare garantate de stat.

La licitație se poate participa numai cu oferte scrise, închise în plicuri sigilate.

Planul, devizul și condițiunile de licitație se pot vedea la primărie în orele de birou.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—80, din legea asupra contabilității publice.

Șimandul de sus, la 23 Martie 1925.

PRIMARIA.

Reclama

e sufletul

comerțului

EXTRAS

din Catalogul editurii „Cartea Românească”

Cărțile se găsesc în toate librăriile din țară. Acolo unde ele nu se află, amatorii le pot comanda direct la „Cartea Românească”, București, Bul. Academiei No. 3, urmând costul anticipat prin mandat postal.

Anghel D.: Poezii. O adevărată operă de pietate literară s'a îndeplinit dându-se la lumina, strălucind în mărșălașele poeziei ale delicatului scriitor D. Anghel. Sunt în acest volum adevărate frumuseți de acelea, ce nu pot fi înfățișate decât în opera marilor poezi ai omenirii. **Lei 28.—**

Alexandri V.: Poezii. Poeziile barocului dela Mirești, scrise dela 1842 până la moartea sa, sunt strălucite în această carte. Ca limbă și idei sănătoase poeziile lui Alexandri au datul de a ne oferi suflarea și de a ne mări dragostea de țară. **Lei 30.—**

Alexandri V.: Teatru Vol. I. Ce ce și-a pus tot sufletul pentru înfățișarea teatrului la noi a fost Alexandri care a scris anume, în acest scop, comedile și serietele comice, din care amintim: *Mama Anghelusa, Kera Nastasia, Soldan*, etc., atâtea comedioare ce învelesc pe toți și sunt cele mai potrivite pentru Teatrele populare. Celelalte volume vor apărea succesiv. **Lei 35.—**

Alexandrescu Gr.: Versuri și proză. Aceasta este singura carte în care sunt reunite poeziile și proza celui ce a evocat cu atata putere frumusețile trecutului nostru. Aici se găsește vestita „*Umbra lui Mircea la Cozia*”, aci „*Răsăritul lunii la Drăgășeni*”, „*Mormintele*”, etc., cum și fabulele poetului; iar, la sfârșit, o frumoasă peregrinare prin cele mai frumoase Măndări din țară. Ed. nouă. **Lei 30.—**

Brătescu-Voinești Al. I.: În lumea dreptății. Întâiul volum de adevărate perle literare, eșite din piana mânăstră a marelui nostru, scriitor. Aci dăm peste schifele și năvelile sale cele dintâi, adevărate comori de artă și de simțire: în lumea dreptății, *Paui, Două surori Microbul, Sâmbata, Magheranul, Pană Trăsnă, Sfântul*, etc. **Lei 15.—**

Brătescu-Voinești Al. I.: Intunerie și lumină. Al doilea volum de năvel și schife, datorite acestui maestru al prozei noastre, se bucură de aceeași mare trecere printre cititori.

Amintim, pe lângă întâia bucată, următoarele frumuseți: *Scrisorile lui Mișu Gerescu, Blana lui Isaia, Chiștorului și pade bine cu drumul, Privighetoarea, Neculizița Mincună*, etc. **Lei 15.—**

Băgulescu G. Căp.: Zile de energie. Amintiri. Printre puținele cărți bune, inspirate până acum de războiul nostru național, trebuie pusă și aceasta a căpitanului Băgulescu care ne face să trăim adevărat viața de necazuri și primejdii, durata în tranșee de orice s'au jertfit pentru țară. **Lei 6.50.**

Cosbuc Gheorghe: Cântec de viteză. În această carte sunt strălucite într-un minunat poem de un vaju eroic în care „*Poetul țărânilor*” a cântat isprăvile vitejești ale celor ce și-au vărsat sângele pentru țară la 1877—78. **Lei 20.—**

Cosbuc Gheorghe: Firo de tort. Aceasta este titlul întâiului șirag de mărșălaș, întâiul minunat poem de poetul lui care, dela Eminescu încace, a atins cele mai înalte culmi ale desăvârșirii poetice. **Lei 35.**

Cosbuc Gheorghe: Povestea unei caroane de oțel. O operă în proză a marelui poet, închinată spre slăvirea „*Mare-lui Căpitan*” care a purtat steagurile țării în izbândă, împreună cu norodul acesta de țărani, cari pleacă în bătălie chinând și cântând ca la nuntă. **Lei 20.—**

Cosbuc Gheorghe: Ziarul unui Pierde vară. Un alt șirag de adevărate, de o măiestrie ajunsă la cea, dia urmă desăvârșire, cu care a dăruit literatura românească marea poet. **Lei 20.—**

Cosbuc Gheorghe: Balade și idile. Întâiul volum de poezii cu care marea noastră Cosbuc și-a început debutul în literatură, învelesc pe toți prin puterea de simțire și prin perfecțiunea fără de seamă a tuturor veritabilelor nestimate din acest volum. **Lei 25.—**

Cosbuc Gheorghe: Războiul nostru pentru neamul nostru. O altă operă în proză datorită lui Cosbuc și în care marea scriitor istorisește pe scurt, într-un, graiu avântat, cele mai mișcătoare episoade din Războiul dela 1877—78. **Lei 20.—**

Creanga I.: Opere complete. Iată una din cărțile cele mai prețuite și mai gustate de cititori — cartea de povești a marelui prozator Ion Creanga.

Limba noastră românească, presărată cu o mulțime de expresii luate din gura pătrunțului, în care sunt așternute operele acestui viguros scriitor graiul curat popular al tuturor povestitorilor lui, cum și hazul cu care, scrise, le face deopotrivă de dragi tuturor. **Lei 30.—**

Cazaban Al.: Păcatul Sfântului Sală. Iată încă unul din cele mai atrăgătoare minunatii de năvel ale marelui nostru humorist Cazaban în toate stările acestor cuceritoare putere de observație și acuitate a minții ce pune stăpânire pe cititor, de îndată ce prinde să citească vreo pagină de ori unde, din această carte. **Lei 25.—**

Căliman N. Dr.: Cum să ne apărăm sănătatea. Iată o carte menită să aducă cele mai mari foloase ori cui îi caute în mână, prin sfaturile bune date anume spre a ne feri de atâtea molime și boale ce ne amenință sănătatea. **Lei 6.—**

Dulfu P.: Grăia lui Novac. Este povestirea faptelor vitejești ale unui din cei mai dragi eroi ai poporului nostru, Grăia lui Novac, cum îl știe tot norodul.

Scriitorul povestește cu un avânt din ce în ce crescând și într-o limbă curat românească, prinsă în haina unui vers curgător, minunate isprăvi vitejești ale lui Novac. **Lei 30.—**

Dulfu P.: Isprăvile lui Păcălă. Iată o operă cu care poporul scriitor a dăruit literaturii noastre și în care ne prezintă pe Păcălă, eroul popular al glumelor, ele căre posed ne fac să râdem cu lacrimi. Aceasta carte a fost premiată de Academia Română. **Lei 20.—**

Dulfu P.: Dumnezeu și oamenii. O caldă tălmăcire a Sfintei Scripturi pe înțelesul tuturor, înfățișată de marea scriitor popularului scriitor care ne înfățișează într-o viață a Mântuitorului lumii, povestind în versuri curgătoare și de o rară limpezime de genaiu, trecerea pe pământ a lui Iisus Christos. **Lei 20.—**

Tipografia „Aradul”

aranjată cu cele mai moderne mașini de tipar și cele mai moderne litere pentru pregătirea tuturor lucrărilor aparținătoare acestei branșe, precum: reviste literare, anuare școlare, invitări de cununie, botez, petreceri, bilete de vizită, etc. etc.

Tipografia Aradul S. P. A

ARAD, Bul. Reg. Maria 12. (În curte la dreapta)